

El mutualisme enemic de la guerra

per M. VANDELLÓS

Els homes que practiquem, amb tot el fervor de què som capaços, l'ideal mutualista, hem de sentir davant el conflicte italo-etiop, un profund dolor, perquè els fets, que ja no tenen reparació possible, hagin esdevingut encoberts, com gairebé sempre, amb el mantell de defensa de la *Patria*, l'*Honor* i unes quantes coses més...

Es probable que hi hagi persones que han volgut evitar la guerra, però cal convèncer-se que per a evitar-la no han pas fet tots els possibles. Es que damunt les apariències, sempre hi ha l'egoisme, el lucre, el negoci que directament o indirecta fa que una guerra els pugui enriquir; i aquest afany materialista que converteix els homes en veritables farsants, permet que la humanitat es converteixi en una tragèdia, que la lluita entre dues nacions, causi innumbrables víctimes en mig d'estralls i d'horror.

Els que convivim amb el mutualisme, en veure que tot falla, no podem menys que sentir una angoixa terrible, en saber que germans nostres, siguin blancs o negres, combaten desesperadament, es maten i es destrocen cruelment i sense pietat. A ben segur que si els preguntéssiu per què ho fan, dirien que per a venjar-se de greuges que no sabrien explicar quins son, però que, ben mirat, no són altra cosa que un fantasma inculcat un dia i l'altre per així poder portar-los on convingui a tots aquests que per mitjà de les guerres aconsegueixen els seus fins: enriquir-se, malgrat que altres quedin arruïnats, desolats i amarats de llàgrimes i misèria.

I si veritablement aquesta vegada tot ha fallat, si les religions no han pogut aturar la guerra, és degut a les mateixes causes, o sigui que dintre d'elles s'hi amaguen gran nombre de faritseus que saben combinar un fanatisme vergonyant amb un egoisme descarat, i trepitgen les virtuts que posseeixen però que no practiquen.

Es que tot està corromput? Es que no queda res sa? Es que no queda ni esperança?... Si, encara hi ha quelcom, encara queda una cosa, la més pura, la més noble, la més humana, la més generosa, la que no enganya mai ningú i reparteix entre els homes el benestar a mans plenes, inculcant-los amor, no odi, la que fa bé a tothom sense mirar si són blancs, negres o grocs; una cosa que la portem arrelada en el més profund de la nostra ànima, una cosa innata en els homes, i que d'una manera conscient o inconscient practiquem en molts actes de la nostra vida sense donar-nos compte, quan ho fem, i és perquè, dissortadament, avui encara, molts el tenim letargiat o adormit, una cosa que té per nom *Mutualisme*.

Ideal que fa que els homes, com més el practiquen, més s'agermanen; com més s'agermanen, més estimació es tenen; com més s'estimen, més s'ajuden en les seves necessitats. Per mitjà d'ell es poden resoldre tots els problemes de la vida, fent que tothom